त्रानियतनिलयाः यातेर्य्यङन्तात् यश्चयङ इति वरच्। अतो लोपादि पुष्पफलेन प्रानर्चुः पुष्पाणि च फलानि चेति जातिरप्राणिनामिति एकवद्भावः। अर्च्या अर्चनार्हाः अर्हेकृत्यः अर्चनीयमित्यत्रापि। जगताञ्जगद्भिर्वा अर्चनीयम् कृत्यानां कर्त्तरि वेति पक्षे षष्ठी। नतु कर्त्तृकर्म्मणोःकृतीति षष्ठी॥२०॥

भ० तमित्यादि। यायजूकाः पुनःपुनरतिशयेन वा यज्ञशीलाः भिक्षूणां परिव्राजकाणां मुख्यैः सह जगतामर्च्चनीयं तं रामं प्रानर्चुः अर्च्च पूजायां स्यान्तादाट्टदाद्यस्नोरिति खेरान् जागृयङन्तेति ऊकः। सनभिक्षेति भिक्षेरुप्रत्ययः कीदृशाः तपोभिः कृशाः शान्त्यर्थं यदुदकं तस्य कुम्भो हस्ते येषां एतेन शान्तिजलेनार्च्चा प्रतीयते। उदकुम्भ इत्यत्र समासे उदकस्यासंयुक्तहलादौ पूर्य्ये इति उदादेशो विकल्पेनेति परे स्वमते उदशब्दोऽप्यस्ति। अन्ये मुनयः पुष्पफलेन प्रानर्च्चुः यायावराः सन्तो नानावनभ्रमणशीलाः यातेर्यङन्तात् यायायभासकसेति वरः यङलुक गत्यर्थाद्वक्रे यङिति केचित् यातिरत्र ज्ञानार्थः सर्व्वे गत्यर्थाः प्राप्त्यर्था ज्ञानार्थाश्चेति न्यायादत्यर्थज्ञानशीला इत्यर्थः। अर्च्याः स्तुत्यर्ह्याः ऋच्शनुत्यां तेल्याः शक्यार्हप्रेष्येति घ्यण् सेमक्तात् न चजोः कगाविति कत्वं ॥२०॥

विद्यामथैनं विजयां जयां च रक्षोगणं क्षिप्नुमविक्षतात्मा। अध्यापिपद्गाधिसुतो यथावन्निघातयिष्यन् युधि यातुधानान्॥ २१॥

ज०म० विद्याम्। तपोवनम्प्राप्तः गाधिसुतः एनं रामं द्वितीयाटावित्येनादेशः। विद्यान्नाम्ना विजयाञ्जयाञ्च यथावत् यथाविधि